

SEE MORE JESUS • WANTTOSEEMORE.COM

Kas Yra Jėzus? — Biblijos studija su Strong's numeriais (KJV)

KAS YRA JĖZUS • KELIONĖ PER BIBLIJĄ, NUO PRADŽIOS KNYGOS IKI APREIŠKIMO

Pamatinė Biblijos doktrina — Jėzaus Kristaus Evangelija

ĮVADINIS ŽODIS

Septyni šimtai metų prieš Jėzui gimstant, pranašas užrašė, kaip šis vaikas bus vadinamas. Tai nėra vardas, kurį duotum žmogui. Norint skaityti šį tyrinėjimą, jums nereikia niekuo tikėti. Jums reikia tik norėti pažvelgti. Beveik kiekvienas gyvas žmogus yra girdėjęs vardą Jėzus. Daug mažiau žmonių yra skaitę, ką pati Biblija apie jį sako, ir tai apsvarstę patys. Kad ir kuo šiandien tikite ir kad ir kas jums buvo mokoma, mums tai nesvarbu. Mes džiaugiamės, kad esate čia, norėdami praplėsti savo supratimą apie Jėzų iš pirminio šaltinio. Kiekviena eilutė spausdinama visa, todėl matote visą sakinį, o ne jo dalelę. Kur Biblija tiesiogiai kažką teigia, šis tyrinėjimas tai ir sako. Kur išvada gaunama sudėjus eilutes vieną šalia kitos, šis tyrinėjimas sako ir tai. Niekas čia nesiremia vien tik kokio nors žmogaus žodžiu. Dabar perskaitykite, ką parašė pranašas.

OPENINIO INKARAS

Izaijo 9:6 ↗ *read this in your Bible*

GIMĖ KŪDIKIS + DUOTAS SŪNUS → JO VARDAS BUS VADINAMAS GALINGASIS DIEVAS.

Septyni šimtai metų prieš Jėzaus gimimą pranašas rašė, kad šis vaikas bus vadinamas Galingasis Dievas. Kūdikis Jėzus gulėjo ėdžiose. Skaitykite eilutę lėtai. Šios eilutės išsako visą šio tyrinėjimo žinią.

A. DIEVAS, KURIS TARĖ „PADARYKIME“ — VIENAS DIEVAS, IR DAUGIAU NEI VIENAS KALBANTIS

A1. Pradžios 1:26 ↗ *read this in your Bible*

PADARYKIME ŽMOGŲ PAGAL MŪSŲ ATVAIZDĄ IR PANAŠUMĄ → TAIP DIEVAS SUTVĖRĖ ŽMOGŲ PAGAL SAVO ATVAIZDĄ.

(Mano asmeninės mintys: Perskaityk kartu Pradžios 1:26 ir Pradžios 1:27. Nesumažink skirtumo tarp šių dviejų eilučių. Pradžios 1:26 sako „mes“ ir „mūsų.“ Pradžios 1:27 sako „savo paveikslą“ ir „Dievas sutvėrė,“ abu vienaskaitos forma. Biblija pateikia abi eilutes greta viena kitos, be jokio pasiteisinimo. Biblija tiesiog jas abi pateikia.)

A2. Pradžios 3:22 ↗ *read this in your Bible*

ŠITAS ŽMOGUS TAPO KAIP VIENAS IŠ MŪSŲ, PAŽINDAMAS GERA IR BLOGA.

A3. Pradžios 11:7 ↗ *read this in your Bible*

NUŽENKIME IR SUMAIŠYKIME JŲ KALBĄ.

A4. Izaijo 6:8 ↗ *read this in your Bible*

KĄ AŠ SIŲSIU? KAS EIS UŽ MUS?

(Mano asmeninės mintys: Atkreipkite dėmesį į Izaijo 6:8. Šioje viename eilutėje yra abi formos vienoje sakinyje: „Ką man siųsti“ ir „kas eis už mus.“ Tas pats kalbėtojas vartoja vienaskaitos ir daugiskaitos formą kartu. Tai nėra rašymo klaida, ir tai nėra Dievas, vartojantis daugiskaitos žodį, kad apibūdintų save vieną. Tas pats dėsniumas pasikartoja daug kartų, daugelyje skirtingų Biblijos knygų, per daugelį šimtmečių.)

A5. Pakartotas Įstatymas 6:4 ↗ *read this in your Bible*

KLAUSYK, O IZRAELI: VIEŠPATS, MŪSŲ DIEVAS, YRA VIENAS VIEŠPATS.

(Mano asmeninės mintys: Pakartoto Įstatymo 6:4 valdo visą šį studijų kursą. Yra vienas Dievas, ir tik vienas: ne du, ne trys, ne daug. Bet kuri šio studijų kurso eilutė, kuri leistų manyti apie antrą Dievą, yra skaitoma neteisingai, o Pakartoto Įstatymo 6:4 yra tam patikros priemonė. Atkreipkite dėmesį į hebrajišką žodį, kurį ši eilutė vartoja žodžiui „vienas“. Tas žodis yra echad. Tai tas pats žodis, kuris vartojamas, kai vakaras ir rytas vadinami VIENA diena, nors diena turi dvi dalis, ir kai vyras ir jo žmona vadinami VIENU kūnu, nors jie yra du žmonės. Biblija pasirinko žodį „vienas“, kuris leidžia jame būti daugiau nei vienam asmeniui. Pradžios 1:26 tuomet užrašo Dievą sakant „padarykime“.)

A6. Izaijo 45:5 ↗ *read this in your Bible*

AŠ ESU VIEŠPATS + NĖRA KITO + NĖRA DIEVO IŠSKYRUS MANE.

(Mano asmeninės mintys: Izaijo 45:5 pateikia šios tiesos kitą pusę, ir šis tyrinėjimas nuo jos nesišalins. Dievas aiškiai skelbia, kad be jo nėra kito Dievo. Ką bebūtų aptikta likusiuose šiuose puslapiuose, tai niekada negali pridėti antro Dievo. Iš tiesų bus aptikta kažkas keistesnio ir geresnio nei antras Dievas: vienas Dievas, apsiraiškiantis žmonėms.)

B. TAS, KURIS VADINAMAS VIEŠPATIES ANGELU — KURIS TAIP PAT VADINAMAS DIEVU

Hebrajiškas žodis, verčiamas kaip „angelas“, yra malak (H4397). Malak reiškia tą, kuris siunčiamas. Malak įvardija siunčiamo asmens užduotį, o ne to asmens prigimtį. Atkreipkite dėmesį, ką Biblija daro su šiuo konkrečiu siųstuoju žemiau pateiktuose pasakojimuose.

B1. AGARĖ DYKUMOJE — JI PAVADINA JĮ

Pradžios 16:7 ↗ *read this in your Bible*

VIEŠPATIES ANGELAS TARĖ: LABAI PADAUGINSIU TAVO PALIKUONIŲ.

Pradžios 16:13 ↗ *read this in your Bible*

JĮ PAVADINO VIEŠPATĮ, KURIS JAI KALBĖJO, VARDU: TU ESI DIEVAS, KURIS MANE REGI.

(Mano asmeninės mintys: Du dalykai Pradžios knygos 16 skyriuje turėtų sustabdyti skaitytoją. Pirmą, tas, kuris vadinamas „VIEŠPATIES angelu“, sako: „Aš padauginsiu tavo sėklą“. Jis nesako: „VIEŠPATS padaugins tavo sėklą“. Jis kalba kaip tas, kuris pats atlieka dauginimą. Antra, pats Biblijos tekstas, o ne Hagaros nuomonė, šį VIEŠPATIES angelą vadina „VIEŠPAČIU, kuris kalbėjo jai“. Hagara šį patį asmenį vadina „Tu, Dieve“. Pradžios knygos pasakotojas sutinka su Hagara.)

B2. RANKA VIRŠ IZAOKO — JIS PRISIEKIA PATS SAVIMI

Pradžios 22:11 ↗ *read this in your Bible*

KADANGI TU NESULAIKEI NUO MANĖS SAVO SŪNAUS, SAVO VIENINTELIO SŪNAUS.

Pradžios 22:15 ↗ *read this in your Bible*

AŠ PRISIEKIAU PATS SAVIMI, SAKO VIEŠPATS → TAVO SĖKLOJE BUS PALAIMINTOS VISOS ŽEMĖS TAUTOS.

(Mano asmeninės mintys: Apsvarstykite dvi frazes Pradžios 22:11-18. Pirmoji frazė – "Tu neatsisakei savo sūnaus MAN." Abraomas aukojo savo sūnų Dievui. Šios frazės kalbėtojas sako, kad sūnus nebuvo atsisakytas nuo kalbėtojo. Antroji frazė

– "Pats savimi prisiekiau, sako VIEŠPATS." Senovėje žmogus prisiekdavo tuo, kas didesnis už jį patį. Sukurtas pasiuntinys, kuris tik perduoda žinią, neprisiekia pats savimi. Sukurtas pasiuntinys nepasirašo priesaikos Dievo sandoros vardu. Hebrajams 6:13 pateikia priežastį. Hebrajams 6:13 sako, kad Dievas prisiekė pats savimi. Hebrajams 6:13 nurodo priežastį: "kadangi neturėjo kuo didesniu prisiekti.")

B3. JOKŪBAS GRUMIASI SU VYRU — IR PAVADINA TĄ VIETĄ „DIEVO VEIDU“

Pradžios 32:24 ↗ *read this in your Bible*

SU JUO GRUMĖSI VYRAS → AŠ TAVE NEPALEISIU, KOL MANE NEPALAIMINSI.

Pradžios 32:28 ↗ *read this in your Bible*

KAIP KUNIGAIKŠTIS TU TURI GALIĄ PAS DIEVĄ → AŠ MAČIAU DIEVĄ AKIS Į AKĮ, IR MANO GYVYBĖ IŠSAUGOTA.

(Mano asmeninės mintys: Pradžios 32 tekstas šį asmenį vadina vyru. Šis vyras, imtyne su Jokūbu, sako, kad Jokūbas turi galią SU DIEVU. Jokūbas pavadina tą vietą „Dievo veidu“. Jokūbas sako, kad jo gyvybė buvo išgelbėta. Jokūbas paklausia šio vyro vardo. Jokūbas negauna vardo, tik klausimą atgal. Prisiminkite šį neatsakytą klausimą apie vardą. Tas pats klausimas iškyla vėl, kitoje Biblijos knygoje, po šimtų metų.)

B4. KRŪMAS, KURIS DEGĖ — ANGELAS, KURIS YRA AŠ ESU

Išėjimo 3:2 ↗ *read this in your Bible*

VIEŠPATIES ANGELAS PASIRODĖ UGNIES LIEPSNOJE → DIEVAS PAŠAUKĖ JĮ IŠ KRŪMO VIDURIO.

Išėjimo 3:14 ↗ *read this in your Bible*

AŠ ESU, KURIS ESU → AŠ ESU SIUNTĖ MANE PAS JUS.

(Mano asmeninės mintys: Išėjimo 3:2 sakoma „Viešpaties angelas“. Dviem eilutėmis vėliau, Išėjimo 3:4, sakoma „Viešpats“ ir „Dievas“. Tas pats krūmas, ta pati ugnis ir tas pats balsas pasirodo abiejuose. Biblija niekada to nevertina kaip prieštaravimo. Šis tas pats balsas tada duoda vardą, kurį Izraelis nešios per amžius: AŠ ESU, KURIS ESU.)

KITOKS POŽIŪRIS, TA PATI SCENA — degantis krūmas ir Jėzus šventyklos kiemuose

Jono 8:56 Jūsų tėvas Abraomas džiūgavo, kad matysiąs manąją dieną; ir jis ją pamatė ir džiaugėsi.“ (57) Tada žydai jam tarė: „Dar tu neturi nė penkiasdešimt metų ir esi matęs Abraomą?!“ (58) Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: pirmiau negu atsirado Abraomas, Aš esu!“ (59) Dėl to jie griebėsi akmenų, kad mestų į jį. Bet Jėzus pasislėpė ir, pereidamas tarp jų, išėjo iš šventyklos ir taip ėjo pro šalį.

PIRMIAU NEGU ABRAOMAS BUVO, AŠ ESU → TUOMET JIE PAĖMĖ AKMENIS, KAD JĮ UŽMUŠTŲ.

(Mano asmeninės mintys: Padėkite šias dvi scenas greta viena kitos ir leiskite skirtumui pamokyti. Prie krūmo balsas iš ugnies sako AŠ ESU. Mozė paslepia veidą prie krūmo. Šventykloje žmogus, stovintis prieš minią, sako AŠ ESU. Minia griebiasi akmenų. Minia nesuprato klaidingai to, ką pasakė Jėzus. Minia suprato Jėzų tiksliai. Minia nusprendė, kad Jėzaus žodžiai verti užmėtymo akmenimis. Atkreipkite dėmesį taip pat, kad Jėzus nepasakė „prieš Abraomui esant, AŠ BUVAU“. Jėzus pasakė AŠ ESU.)

B5. MANOACHAS IR JO ŽMONA — VARDAS, KURIS YRA NUOSTABUS

Teisėjų 13:3 ↗ *read this in your Bible*

VIEŠPATIES ANGELAS PASIRODĖ MOTERIAI → TU PASTOSI IR PAGIMDYSI SŪNŲ.

Teisėjų 13:17 ↗ *read this in your Bible*

KODĖL TU TAIP KLAUSI MANO VARDŲ, JEIGU JIS YRA PASLAPTIS?

Teisėjų 13:20 ↗ *read this in your Bible*

VIEŠPATIES ANGELAS PAKILO ALTORIAUS LIEPSNOJE → MES TIKRAI MIRSIME, NES MATĖME DIEVĄ.

(Mano asmeninės mintys: Teisėjų 13 skyriuje išsiskiria trys dalykai. Manoachas prašo pasakyti vardą, lygiai taip, kaip Jokūbas darė Pradžios 32. Vardas Manoachui vėl nesuteikiamas, šįkart nurodant priežastį. Hebrajiškas žodis, pateiktas šiai priežastčiai, yra piliy (H6383). KJV vertime piliy verčiamas kaip „paslaptis“. Piliy reiškia per daug nuostabus, kad būtų galima pažinti. Piliy kilęs iš tos pačios šaknies kaip pele (H6382), žodis, išverstas kaip „Nuostabus“ Izaijo 9:6, kur pavadinamas mums gimęs vaikas. Šis pats VIEŠPATIES angelas tada pakyla aukuro liepsnoje. Paties Manoacho išvada nėra „mes matėme angelą“. Manoacho išvada yra „mes matėme Dievą“.)

B6. VADAS PRIE JERICHO — PAGARBINTAS, IR NUAUTI BATAI

Jozuės 5:13 ↗ *read this in your Bible*

JOZUĖ PUOLĖ VEIDU ŽEMĖN IR PAGARBINO → NUSIAUK APAVĄ NUO KOJŲ, NES VIETA, KURIOJE STОВI, YRA ŠVENTA.

KITOKS POŽIŪRIS, TA PATI SCENA — dviem vyrams liepiama nusiauti sandalus

Išėjimo 3:5 ↗ *read this in your Bible*

NUSIAUK NUO SAVO KOJŲ APAVĄ, NES VIETA, ANT KURIOS TU STОВI, YRA ŠVENTA ŽEMĖ.

(Mano asmeninės mintys: Atkreipkite dėmesį į tą pačią, beveik tais pačiais žodžiais išsakytą, dviem skirtingiems žmonėms duotą įsakymą, praėjus šimtams metų. Prie krūmo įsakymas skamba iš balso, kurį Biblijos tekstas vadina VIEŠPATIMI ir Dievu. Prie Jericho vartų įsakymas skamba iš vyro, stovinčio su kardu rankoje. Jozuė krenta veidu žemyn ir garbina šį vyrą. Vyras neatsisako garbinimo. Palyginkite tai su tuo, ką daro tikras sukurtas angelas, kai žmogus mėgina garbinti angelą. Angelas sako: „Aš esu tavo bendratarnis“ (Apieškimas 19:10) ir „garbink Dievą“ (Apieškimas 22:9). Jonas du kartus mėgino garbinti angelą, ir abu kartus angelas atsisakė. Niekas neatsisakė Jozuės garbinimo prie Jericho.)

B7. DABAR NAUJASIS TESTAMENTAS SAKO KAŽKĄ LABAI AIŠKAUS

Jono 1:18 Dievo niekas niekada nėra matęs; viengimis Sūnus, kuris yra Tėvo užantyje, – tas jį apsakė.

[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]

NIEKAS NIEKADA NĖRA MATĖS DIEVO → VIENGIMIS SŪNUS JĮ APREIŠKĖ.

Jono 5:37 Ir pats Tėvas, kuris mane siuntė, yra paliudijęs apie mane. Jūs nesate nei jo balso kada nors girdėję, nei jo pavidalo regėję

JŪS NESATE NEI JO BALSO KADA NORS GIRDĖJĘ, NEI JO PAVIDALO REGĖJĘ.

I Timotiejui 6:16 kuris yra vienintelis turintis nemirtingumą, gyvenantis neprieinamoje šviesoje, kurio joks žmogus neregėjo ir negali regėti, kuriam priklauso garbė ir amžina galybė. Amen.

GYVENANTIS ŠVIESOJE, PRIE KURIOS NEGALI PRISIARTINTI NIEKAS → KURIO NIEKAS IŠ ŽMONIŲ NĖRA MATĖS, NEI GALI PAMATYTI.

Dabar padėkite abi Biblijos puses vieną šalia kitos ir skaitykite jas kartu.

Senasis Testamentas vėl ir vėl sako, kad žmonės MATĖ šį asmenį, kalbėjosi su juo, valgė jo akivaizdoje, grūmėsi su juo ir liko gyvi.

Naujajame Testamente aiškiai ir net tris kartus sakoma, kad niekas niekada nematė Dievo Tėvo ir niekas negali Dievo Tėvo pamatyti.

Abu teiginiai yra teisingi. Vadinasi, asmuo, kurį žmonės matė Senajame Testamente, ir Tėvas, kurio žmonės negalėjo matyti, nėra tas pats asmuo. Jonas nurodo, kas yra tas matytasis asmuo. Jis sako, kad matytasis asmuo yra viengimis Sūnus, Sūnus, esantis Tėvo prieglobstyje, ir kad šis Sūnus išvedė Dievą Tėvą į tokią vietą, kur Dievas Tėvas gali būti matomas.

[EILUTĖS SUJUNGTOS KARTU — NĖ VIENA ATSKIRA EILUTĖ TO NESAKO]

(Mano asmeninės mintys: Čia reikia būti atsargiam ir sąžiningam, nes būtent čia žmogus gali pradėti pridėti prie Biblijos. Kas TIESIOGIAI pasakytą: pats Senojo Testamento tekstas šį siųstą asmenį vadina VIEŠPAČIU ir Dievu, ir žmonės, sutikę šį siųstą asmenį, sako tą patį. Ta dalis yra tai, ką sako patys sakiniai. Kas PASIEKIAMA SUJUNGIANT EILUTES: kad būtent šis regimas asmuo yra konkrečiai Sūnus. Nė viena atskira eilutė nesako „VIEŠPATIES angelas Pradžios 16 skyriuje yra Jėzus“. Ši išvada pasiekama sugretinant Jono 1:18, Jono 5:37 ir 1 Timotiejui 6:16 su Senojo Testamento pasakojimais bei klausiant, kas buvo matomas. Štai kodėl žymė ten yra, ir žymė ten lieka.)

B8. IR PASIUNTINYS-KURIS-YRA-VIEŠPATS VĒL PASIRODO PAČIOJE SENOJO TESTAMENTO PABAIGOJE

Malachijo 3:1 ↗ *read this in your Bible*

ŠTAI AŠ SIUNČIU SAVO PASIUNTINĪ + JIS PARUOŠ KELIĄ PRIEŠ MANE → VIEŠPATS STAIGA ATEIS Į SAVO ŠVENTYKLĄ, SANDOROS PASIUNTINYS.

KITAS POŽIŪRIS, TA PATI SCENA — pasiuntinis pažadėtas ir pasiuntinys atpažintas

Morkaus 1:2 ↗ *read this in your Bible*

ŠTAI, AŠ SIUNČIU SAVO PASIUNTINĪ PIRMA TAVO VEIDO → PARUOŠKITE VIEŠPAČIUI KELIĄ.

(Mano asmeninės mintys: Malachijo 3:1 viename eilutėje įvardyti du siunčiami asmenys. Vienas siunčiamas asmuo eina pirma, kad paruoštų kelią. Kitas siunčiamas asmuo vadinamas „Viešpačiu“ ir „sandoros pasiuntiniu“. Šis antrasis siunčiamas asmuo yra tas, kuris ateina į paties Viešpaties šventyklą. Morkus pradeda savo Evangeliją cituodamas būtent šią eilutę iš Malachijo 3:1. Morkus įvardija kelio ruošėją kaip Joną, esantį dykumoje. Taip antrasis siunčiamas asmuo tuo metu lieka Morkaus neįvardytas. Senasis Testamentas baigiasi laukiant pasiuntinio, kuris yra Viešpats. Naujasis Testamentas prasideda būtent to paties pasiuntinio atėjimu.)

C. MALKOS, UŽDĖTOS ANT VIENINTELIO SŪNAUS — ABRAOMAS IR IZAOKAS ANT KALNO

C1. Pradžios 22:2 ↗ *read this in your Bible*

IMK DABAR SAVO SŪNŲ, SAVO VIENINTELĮ SŪNŲ IZAOKĄ, KURĮ MYLI → IR AUKOK JĮ TEN KAIP DEGINAMĄJĄ AUKĄ.

C2. Pradžios 22:6 ↗ *read this in your Bible*

ABRAOMAS PAĖMĖ DEGINAMOSIOS AUKOS MALKAS IR UŽDĖJO JAS ANT SAVO SŪNAUS IZAOKO → JIEDU ĖJO KARTU.

(Mano asmeninės mintys: Pradžios 22:6 tėvas neneša malkų. Izaokas neša malkas ant kalno. Abraomas paguldys Izaoką ant tų malkų. Hebrajiškas žodis, reiškiantis tas malkas, yra ec (H6086). Tai paprastas žodis, reiškiantis gyvą medį, taip pat ir kirstą medieną. Tuo pačiu žodžiu įvardijamas gyvybės medis ir medis sodo viduryje.)

C3. Pradžios 22:7 ↗ *read this in your Bible*

KUR AVINĖLIS DEGINAMAJAI AUKAI? → DIEVAS PATS SAU PARŪPINS AVINĖLĮ.

C4. Pradžios 22:13 ↗ *read this in your Bible*

AVINAS, ĮSTRIGĘS RAG AIS KRŪMOKŠNYJE → PAAUKOJO JĮ DEGINAMĄJĄ AUKA VIETOJ SAVO SŪNAUS.

Pradžios 22:14 ↗ *read this in your Bible*

„VIEŠPATIES KALNE BUS PARŪPINTA.

(Mano asmeninės mintys: Vėl apsvarstykite sūnaus klausimą Pradžios 22:7: kur avinėlis? Abraomas atsako į klausimą. Abraomo atsakymas siekia toliau, nei jis pats žinojo. Abraomas sako: „Dievas pats sau parūpins avinėlį deginamajai aukai.“ Ta frazė gali turėti dvi reikšmes. Viena reikšmė – kad Dievas gaus avinėlį savo paties reikmėms. Kita reikšmė – kad Dievas pats save duos kaip avinėlį. Tai, ką Dievas tą dieną iš tikrųjų parūpino, buvo AVINAS, o ne avinėlis. Avinas yra suaugęs patinas avis. Šis avinas mirė sūnaus vietoje, įstrigęs ragais. Izaoko klausimas viena prasme atsakomas ant kalno. Kita prasme Izaoko klausimas lieka atviras. Avinėlis vis dar skolingas. Abraomas pavadina vietą pažadu būsimuoju laiku: „VIEŠPATIES kalne tai bus matoma.“)

SKIRTINGAS POŽIŪRIS, TA PATI SCENA — sūnus, nešęs malkas, ir Sūnus, nešęs kryžių

Pradžios 22:6 ↗ *read this in your Bible*

ABRAOMAS UŽDĖJO MALKAS ANT SAVO SŪNAUS IZAOKO → IR JIEDU ĖJO KARTU.

Jono 19:17 Ir jis, nešdamas savo kryžių, išėjo į vadinamąją Kaukolės vietą, kuri hebrajiškai vadinama Golgota

IR JIS, NEŠDAMAS SAVO KRYŽIŲ, IŠĖJO Į VADINAMĄJĄ KAUKOLĖS VIETĄ.

Jono 19:18 kur jie nukryžiuo jį, o su juo kitus du vienoje ir antroje pusėje, bet Jėzų viduryje.

TEN JIE JĮ NUKRYŽIAVO + JĖZUS VIDURYJE.

(Mano asmeninės mintys: tėvas, vienintelis sūnus, kurį tėvas myli, kalnas, malkos, sudėtos ant sūnaus paties nugaros, ir sūnus, einantis aukštyn su ta našta. Ši scena Biblijoje įvyko du kartus. Pirmą kartą, Pradžios knygoje 22, Dievas sustabdė peilį. Dievas vietoj sūnaus padėjo pakaitinį aviną. Antrą kartą, ant kryžiaus, niekas nesustabdė mirties. Šįkart pats Sūnus

buvo pakaitalas. Atkreipkite dėmesį dar į vieną skirtumą tarp šių dviejų scenų. Izaokas paklausė: „kur avinėlis?“ Tą dieną į Izaoko klausimą atsakymo nebuvo. Atsakymas atėjo vėliau, prie Jordano upės, iš Jono. Jonas parodė į vyrą, einantį link jo.)

C5. Jono 1:29 Rytojaus dieną Jonas *pamatė ateinantį pas jį Jėzų ir *pasakė: „Štai Dievo Avinėlis, kuris pašalina pasaulio nuodėmę!

„ŠTAI DIEVO AVINĖLIS, KURIS PAŠALINA PASAULIO NUODĖMĘ.

C6. Pradžios 22:2 ↗ *read this in your Bible*

Jono 3:16 Nes Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. **[G3439 monogenes ■]**

TAVO VIENATINĮ SŪNŲ, KURĮ MYLI → JIS ATIDAVĖ SAVO VIENATINĮ SŪNŲ.

C7. Hebrajams 11:17 ↗ *read this in your Bible*

JIS AUKOJO SAVO VIENATINĮ SŪNŲ → MANYDAMAS, KAD DIEVAS GALI PRIKELTI JĮ IŠ NUMIRUSIŲ.

(Mano asmeninės mintys: Laiško žydams autorius vartoja tą pačią graikų kalbos žodį Izaokui, kurį Jonas vartoja Jėzui. Tas žodis yra „viengimis“, monogenes (G3439). Laiško žydams autorius pasako, ką Abraomas galvojo, kylant į kalną. Abraomas galvojo, kad Dievas gali prikelti berniuką iš mirusiųjų. Abraomas pasakė jauniems vyrams kalno papėdėje: „Aš ir vaikas eisime tenai ir garbinsime, ir sugrišime pas jus.“ Abraomas tikėjosi nusileisti iš kalno kartu su Izaoku. Laiško žydams autorius sako, kad Abraomas atgavo Izaoką „vaizdiniu būdu“. Vaizdinis būdas čia reiškia paveikslą ar simbolį. Praėjus trims dienoms po įsakymo, sūnus, kuris buvo kaip mirusis, sugrįžo gyvas.)

PASTABA APIE VIETĄ — papildoma pastaba, o ne tiesioginis eilučių teiginys

II Metraščių 3:1 ↗ *read this in your Bible*

SALOMONAS PRADĖJO STATYTI VIEŠPATIES NAMUS JERUZALĖJE, MORIJOS KALNE.

[EILUTĖS SUJUNGOTOS KARTU — NĖ VIENA ATSKIRA EILUTĖ TO NESAKO]

(Mano asmeninės mintys: Pradžios 22:2 nurodo vietą, į kurią Dievas siuntė Abraomą, kaip Morijos žemę. 2 Kronikų 3:1 nurodo vietą, kurioje Saliamonas pastatė šventyklą, kaip Morijos kalną, Jeruzalėje. Todėl kalnas, kuriame vos ne buvo paaukotas Izaokas, ir kalnas, kuriame vėliau buvo aukojama šventykloje, turi tą pačią vardą. Jeruzalė yra ir tas pats miestas, kur kareiviai nukryžiuvo Jėzų už miesto sienos. Nurodykite tik tai, kas pasakyta eilutėse. Eilutės nesako, kad Golgota buvo tas pats akmuo kaip Morija. Eilutės sako, kad tai tas pats vardas, ta pati kalvų grandinė ir tas pats miestas. Abraomo paties žodžiai buvo: „VIEŠPATIES kalne tai bus pamatyta.“ Abraomas šiuos žodžius pasakė būsimoju laiku.)

D. KENČIANTIS TARNAS — SKYRIUS, APRAŠANTIS KRYŽIŲ DAR PRIEŠ ATSIRANDANT KRYŽIAMS

D1. Izaijo 52:13 ↗ *read this in your Bible*

JO VEIDAS BUVO TAIP SUŽALOTAS LABIAU NEI BET KURIO ŽMOGAUS → TAIP JIS APIBARSTYS DAUGYBĘ TAUTŲ.

D2. Izaijo 53:1 ↗ *read this in your Bible*

KAS TIKĖJO GIRDIMA MŪSŲ ŽINIA? → NĖRA IŠVAIZDOS, KAD JO NORĖTUME.

D3. Izaijo 53:3 ↗ *read this in your Bible*

SKAUSMŲ VYRAS, APSIPRATęs SU VARGU → JIS BUVO PANIEKINTAS, IR MES JO NEĮVERTINOME.

D4. Izaijo 53:4 ↗ *read this in your Bible*

JIS BUVO SUŽEISTAS UŽ MŪSŲ NUSIKALTIMUS + SUTRIUŠKINTAS UŽ MŪSŲ KALTES → JO ŽAIZDOMIS MES ESAME PAGYDYTI.

D5. Izaijo 53:6 ↗ *read this in your Bible*

MES VISI BUVOME PAKLYDĘ KAIP AVYS → BET VIEŠPATS UŽDĖJO ANT JO MŪSŲ VISŲ KALTĘ.

D6. Izaijo 53:7 ↗ *read this in your Bible*

VEDAMAS PJAUTI IR KAIP AVIS → JIS NEATVĖRĖ SAVO BURNOS.

D7. Izaijo 53:8 ↗ *read this in your Bible*

NES JIS BUVO ATKIRSTAS NUO GYVŲJŲ ŠALIES → ANT JO KRITO SMŪGIS UŽ MANO TAUTOS NUSIŽENGIMĄ.

D8. Izaijo 53:9 ↗ *read this in your Bible*

JAM BUVO SKIRTAS KAPAS SU NEDORĖLIAIS + SU TURTINGUOJU JO MIRTyje → JIS NEPADARĖ SMURTO.

D9. Izaijo 53:10 ↗ *read this in your Bible*

KAI PADARYSI JO SIELĄ AUKĄ UŽ NUODĖMĘ → JIS MATYS SAVO SĖKLĄ, JIS PRAILGINS SAVO DIENAS.

D10. Izaijo 53:11 ↗ *read this in your Bible*

JIS IŠLIEJO SAVO SIELĄ IKI MIRTIES + JIS BUVO PRISKAITYTAS PRIE NUSIKALTĖLIŲ → JIS NEŠĖ DAUGELIO NUODĖMĘ IR UŽTARĖ NUSIKALTĖLIUS.

(Mano asmeninės mintys: Perskaitykite Izaijo 53:9, o tada vėl Izaijo 53:10, iš eilės. Pirmoje eilutėje pasakyta, kad tarnas buvo MIREŠ ir palaidotas turtingo žmogaus kape. Antroje sakoma, kad, atidavus tarno sielą kaip auką už nuodėmę, tarnas PAMATYS savo sėklą ir savo dienas PRAILGINS. Šie du teiginiai negali abu būti tiesa apie žmogų, kuris pasilieka miręs. Prisikėlimas yra įrašytas šiame Izaijo skyriuje septyni šimtai metų iki prisikėlimo įvykio.)

SKIRTINGAS POŽIŪRIS, TA PATI SCENA — pranašo puslapis, ir vyras vežime, garsiai jį skaitantis

Apaštalų darbai 8:32 ↗ *read this in your Bible*

APIE KĄ KALBA PRANAŠAS ŠITAI? → PYLIPAS PRADĖJO NUO TOS PAČIOS RAŠTO VIETOS IR SKELBĖ JAM JĖZŲ.

(Mano asmeninės mintys: tai nuoširdus klausimas, garsiai užduotas žmogaus, kuris niekada nebuvo girdėjęs atsakymo. Klausimas yra toks: apie ką kalba pranašas? Atsakymas nėra Pilypo asmeninė nuomonė. Pilypas pradėjo būtent nuo tos eilutės Izaijo 53. Pilypas skelbė Jėzų remdamasis ta eilute. Apaštalų pačių Izaijo 53 skaitymas yra užrašytas mums. Niekam nereikia spėlioti apie apaštalų Izaijo 53 skaitymą.)

E. EMANUELIS — DIEVAS SU MUMIS, GIMĘS VAIKELIS IR DUOTAS SŪNUS

E1. Izaijo 7:14 ↗ *read this in your Bible*

TODĖL PATS VIEŠPATS DUOS JUMS ŽENKLĄ → ŠTAI MERGELĖ TAPS NĖŠČIA IR PAGIMDYS SŪNŲ IR PAVADINS JĮ VARDU IMANUELIS.

E2. Izaijo 9:6 ↗ *read this in your Bible*

KŪDIKIS GIMĖ + SŪNUS DUOTAS → JO VARDAS BUS VADINAMAS GALINGASIS DIEVAS, AMŽINASIS TĖVAS → JO VIEŠPATAVIMO PLĖTIMUISI NEBUS GALO.

(Mano asmeninės mintys: Pažvelkite į dviejų veiksmožodžių tvarką Izaijo 9:6. Šie du veiksmožodžiai nėra tas pats veiksmožodis. Šie du veiksmožodžiai tokia tvarka pateikiami ne atsitiktinai. Vaikas GIMSTA. Sūnus DUODAMAS. Gimimas apibūdina, kaip vaikas atėjo į pasaulį. Davimas apibūdina, kas atsitiko Sūnui, kuris jau egzistavo. Dabar apsvastykite šiam vaikui duotus vardus. Izaijo 9:6 nesako, kad vaikas bus panašus į galingąjį Dievą. Izaijo 9:6 sako: „jo vardas bus pavadintas Galingasis Dievas.“ Pirmasis vardas sraše, Nuostabasis, yra pele (H6382). Pele turi tą pačią šaknį kaip ir atsakymas, kurį Manoahas gavo Teisėjų 13, kai jis paprašė vardo ir negalėjo jo gauti. Izaijo 9:6 vardas yra duodamas.)

E3. Izaijo 9:2 ↗ *read this in your Bible*

TAUTA, VAIKŠČIOJANTI TAMSOJE, IŠVYDO DIDŽIĄ ŠVIESĄ.

E4. Michėjo 5:2 ↗ *read this in your Bible*

IŠ TAVĖS IŠEIS TAS, KURIS BUS VALDOVAS IZRAELYJE → KURIO IŠĖJIMAI YRA IŠ SENOVĖS, IŠ AMŽINYBĖS.

(Mano asmeninės mintys: Vienas sakinytis Michėjo 5:2 talpina abu šio tyrinėjimo galus. Šis valdovas IŠEINA iš mažo miestelio. Išėjimas iš mažo miestelio yra pradžia, vietoje, iki kurios žmogus gali nueiti pėsčiomis. Šio valdovo IŠĖJIMAI yra nuo seno, nuo amžinybės. Išėjimai nuo amžinybės iš viso nėra jokia pradžia. Michėjas abi tiesas išsako tame pačiame sakinyje. Michėjas nesušvelnina nė vienos iš šių tiesų.)

F. MOTERS SĖKLA IR MERGELĖ — PIRMASIS PAŽADAS IR ĮSIPILDYMAS

F1. Pradžios 3:15 ↗ *read this in your Bible*

JIS – MOTERS SĖKLA – TRIUŠKINS TAU GALVĄ → JIS – MOTERS SĖKLA – TRIUŠKINS TAU GALVĄ, O TU TRIUŠKINSI JAM KULNĮ.

(Mano asmeninės mintys: Dievas ištarė Pradžios 3:15 gyvatei sode, tuo metu, kai nuodėmė įėjo į pasaulį. Pradžios 3:15 yra pirmasis pažadas apie gelbėtoją visoje Biblijoje. Atkreipkite dėmesį, kieno sėkla čia įvardyta. Per visą likusį Raštą giminės kilmė sekama per vyrus. Pavyzdžiai yra Abraomo sėkla ir Dovydo sėkla. Čia, vieną kartą, pačioje pradžioje, įvardyta kilmė yra MOTERS sėkla. Atkreipkite dėmesį taip pat į du sužeidimus šioje eilutėje, kurie nėra vienodo dydžio. Moters sėklos kulnas bus sužalotas. Gyvatės galva bus sutraiškita.)

F2. Galatams 4:4 ↗ *read this in your Bible*

DIEVAS ATSIUNTĖ SAVO SŪNŲ, GIMUSĮ IŠ MOTERIES → KAD ATPIRKTŲ TUOS, KURIE BUVO PO ĮSTATYMU.

(Mano asmeninės mintys: Galatams 4:4 sakoma, kad Dievas SIUNTĖ savo Sūnų. Toliau Galatams 4:4 sakoma, kad Sūnus buvo GIMĘS IŠ MOTERIS. Siuntimas sakinyje minimas pirmiau. Gimimas sakinyje minimas antra. Ši tvarka svarbi. Žmogus nesiunčiamas iš kokios nors vietos, jei tas žmogus jau anksčiau toje vietoje neegzistavo.)

KITOKS POŽIŪRIS, TA PATI SCENA — pažadėtas ženklas ir duotas ženklas

Izaijo 7:14 ↗ *read this in your Bible*

ŠTAI MERGELĖ TAPS NĖŠČIA IR PAGIMDYS SŪNŲ IR PAVADINS JĮ VARDU IMANUELIS.

Mato 1:18 ↗ *read this in your Bible*

TU DUOSI JAM VARDĄ JĖZUS, NES JIS IŠGELBĖS SAVO TAUTĄ NUO JOS NUODĖMIŲ → JIE DUOS JAM VARDĄ EMANUELIS, KAS IŠVERTUS REIŠKIA: DIEVAS SU MUMIS.

(Mano asmeninės mintys: Skirtumas tarp šių dviejų pasakojimų yra pati pamoka. Izaijo 7:14 sako, kad JI pavadins kūdikio vardą Emanuelis. Mato 1:23 sako, kad JIE pavadins kūdikio vardą Emanuelis. Izaijo pasakojime viena motina pavadina savo kūdikį. Mato pasakojime visi pavadina Jėzų. Matas taip pat daro tai, ko nė vienam skaitytojui nereikia spėlioti. Matas sustoja ir išverčia vardą skaitytojui, pačiame Mato Evangelijos tekste. Nė vienas jokio amžiaus skaitytojas negali nesuprasti, ką reiškia vardas Emanuelis. Emanuelis reiškia Dievas su mumis. Matas taip pat nesako, kad Jėzaus gimimas Matui tiesiog priminė Izaijo pranašystę. Matas sako, kad visa tai ĮVYKO tam, kad Izaijo pranašystė būtų ĮVYKDYTA.)

F3. Luko 1:31 ↗ *read this in your Bible*

KAIP TAI BUS, JEI AŠ VYRO NEPAŽISTU? → TAS ŠVENTASIS, KURIS GIMS IŠ TAVĖS, BUS VADINAMAS DIEVO SŪNUMI.

(Mano asmeninės mintys: Marijos klausimas Luko 1:34 yra protingas klausimas, ir žmonės jį vis dar užduoda. Jai duotas atsakymas nėra argumentas. Tai yra skelbimas apie tai, ką Dievas ketina padaryti. Atkreipkite dėmesį į sostą, minimą Luko 1:32: „jo tėvo Dovydo sostą“. Tai tas pats sostas, apie kurį Izaijo 9:7 pasakyta, jog ant jo sėdės vaikas, ir tas pats karališkasis namas, apie kurį rašoma Psalmėje 110.)

G. ŽODIS TAPO KŪNU — IR KAIP ŽMOGUS JĮ IŠ TIESŲ RANDA

G1. Jono 1:1 Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. **[G3056 logos ■]** (2) Tasai buvo pradžioje pas Dievą. (3) Kiekviena visatos dalis atsirado per jį, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę. (4) Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa.

PRADŽIOJE BUVO ŽODIS + ŽODIS BUVO PAS DIEVĄ + ŽODIS BUVO DIEVAS → VISKAS ATsirado PER JĮ.

(Mano asmeninės mintys: Jono 1:1 pateikia tris teiginius vienoje eilutėje. Kiekvienas iš trijų teiginių yra būtinas. Pirmasis teiginys yra „Žodis buvo pradžioje“. Žodis, Dievo Sūnaus titulas prieš jam apsivelkant žmogišką kūną, neturėjo pradžios taško. Antrasis teiginys yra „Žodis buvo pas Dievą“. Žodis nėra tiesiog kitas Dievo Tėvo vardas, nes asmuo negali būti pats su savimi. Trečiasis teiginys yra „Žodis buvo Dievas“. Žodis nėra menkesnė būtybė, stovinti šalia Dievo. Pašalinus bet kurį iš šių trijų teiginių, gaunamas kitoks sakinyss nei tas, kurį parašė Jonas.)

G2. Jono 1:14 O tas Žodis tapo kūnu ir apsigyveno tarp mūsų – ir mes matėme jo šlovę, būtent Viengimio nuo Tėvo šlovę – pilnas malonės ir tiesos. **[G4637 skenoo ■]**

ŽODIS TAPO KŪNU + GYVENO TARP MŪSŲ → MES MATĖME JO ŠLOVĘ, ŠLOVĘ KAIP VIENATINIO IŠ TĖVO.

KITOKS POŽIŪRIS, TA PATI SCENA — palapinė dykumoje ir kūno palapinė

Išėjimo 25:8 ↗ *read this in your Bible*

IR JIE TEPADARO MAN ŠVENTOVĘ → KAD GYVENČIAU TARP JŲ.

Jono 1:14 O tas Žodis tapo kūnu ir apsigyveno tarp mūsų – ir mes matėme jo šlovę, būtent Viengimio nuo Tėvo šlovę – pilnas malonės ir tiesos.

IR ŽODIS TAPO KŪNU IR GYVENO TARP MŪSŲ.

(Mano asmeninės mintys: graikiškas žodis, kurį Jonas vartoja žodžiui „gyveno“ Jono 1:14, yra skenoo (G4637). Skenoo reiškia pastatyti palapinę ir gyventi toje palapinėje. Senovėje Dievas liepė Izraelio tautai pastatyti palapinę, kad Dievas galėtų gyventi tarp jų, ir jie pastatė ją iš odų, medžio ir aukso (Išėjimo 25:8). Jono 1:14 grįžta tas pats vaizdas, tačiau palapinė yra žmogaus kūnas. Palapinė dykumoje buvo ankstyvas vaizdas tiesos, kurią aprašo Jonas, nukreipiantis į Jėzaus Kristaus kūną. Naujasis Testamentas nurodo tą palapinę kaip šešėlį, vaizdą, nukreipiantį į Jėzų Kristų, tik po to, kai atskleidžia, į ką tas šešėlis rodė. Jonas tai aiškiai išsako Jono 1:14.)

G3. Kolosiečiams 1:15 Jis yra neregimojo Dievo atvaizdas, visos kūrinijos pirmagimis; (16) nes juo buvo sukurta visa, kas danguose, ir kas žemėje, kas regima, ir kas neregima, ar tai sostai, ar viešpatystės, ar vyresnybės, ar valdžios – visa yra sukurta per jį ir jam (17) ir jis yra visų pirmaujantis, ir visa per jį sukimba kartu.

JUO VISA SUTVERTA + JIS YRA PIRMIAU UŽ VISA → JUO VISA LAIKOSI.

G4. Kolosiečiams 2:9 Nes jame – jo fiziniame kūne – turi buveinę visa Dievybės pilnatvė (10) ir jums nieko netrūksta jame, kuris yra kiekvienos vyresnybės ir valdžios Galva

JAME GYVENA VISA DIEVYSTĖS PILNATVĖ KŪNIŠKAI → JŪS ESATE PILNI JAME.

G5. KAIP JĮ RASTI — JIS PASAKĖ MUMS, KUR IEŠKOTI

Jono 5:39 Tyrinėkite šventraščius, kadangi manote, kad juose turite amžiną gyvenimą; ir būtent jie liudija apie mane. (40) Ir jūs nesutinkate ateiti pas mane, kad turėtumėte gyvenimą.

TYRINĖKITE ŠVENTRAŠČIUS → IR BŪTENT JIE LIUDIJĄ APIE MANE.

(Mano asmeninės mintys: Jėzus tai pasakė Jono 5:39-40 žmonėms, kurie pažino Raštus geriau nei beveik bet kas kitas, gyvenęs tuo metu. Jie galėjo juos atmintinai kalbėti. Jėzus jiems pasakė, kad visas jų atmintinai išmoktas Raštų turinys rodo į jį, ir kad jie vis tiek neateis pas jį, kad gautų gyvenimą. Žinoti Rašto žodžius nėra tas pats, kas pažinti asmenį, apie kurį tie žodžiai kalba. Nėra jokios kitos vietos, kur ieškoti gyvenimo. Jėzus nesakė tirti savo jausmus. Jis sakė tirti Raštus.)

G6. Luko 24:25 ➤ *read this in your Bible*

PRADĖJĘS NUO MOZĖS IR VISŲ PRANAŠŲ → JIS AIŠKINO JIEMS VISUOSE RAŠTUOSE, KAS PARAŠYTA APIE JĮ PATĮ.

G7. Luko 24:32 ➤ *read this in your Bible*

AR NEDEGO MUMS ŠIRDIS, KAI JIS KELYJE MUMS AIŠKINO RAŠTUS?

G8. Luko 24:44 ➤ *read this in your Bible*

TURI IŠSIPILDYTI VISKAS, KAS PARAŠYTA MOZĖS ĮSTATYME, PRANAŠUOSE IR PSALMĖSE APIE MANE → TUOMET JIS ATVĖRĖ JŲ PROTĄ.

(Mano asmeninės mintys: Luko 24:44-45 pateikia atsakymą į klausimą, kurį kelia visas šis tyrinėjimas. Šis atsakymas išeina iš Jėzaus lūpų, po to, kai Jėzus prisikėlė iš kapo. Jėzus įvardijo tris Senojo Testamento dalis: Mozės įstatymą, pranašus ir psalmes. Šios trys dalys kartu sudaro visą Senąjį Testamentą. Jėzus sakė, kad visame Senajame Testamente yra dalykų apie jį. Jėzus nesakė, kad tik dalyje Senojo Testamento yra dalykų apie jį. Tada Jėzus padarė du atskirus dalykus mokiniams. Jėzus atvėrė RAŠTUS mokiniams. Jėzus atvėrė mokinių SUPRATIMĄ. Žmogui reikia abiejų šių dalykų. Žmogus gali laikyti visą Bibliją savo rankose ir vis tiek reikėti, kad Jėzus atvertų to žmogaus akis pamatyti Jėzų Biblijoje. Skaityk Bibliją. Prašyk Jėzaus atverti tau Bibliją. Toliau skaityk Bibliją.)

G9. I Jono 1:1 Skelbiame apie Gyvybės Žodį, kuris buvo nuo pradžios, kurį esame girdėję, kurį esame matę savo akimis, kurį stebėjome ir kurį palietė mūsų rankos. (2) (Ta Gyvybė gi apsireiškė ir mes esame matę ir liudijame ir skelbiame jums tą Amžinąją Gyvybę, kuri buvo pas Tėvą ir apsireiškė mums.) (3) Tai, ką esame matę ir girdėję, skelbiame jums, kad ir jūs turėtumėte bendrystę su mumis, o ta bendrystė – būtent mums priklausanti – yra su Tėvu ir su jo Sūnumi Jėzumi Kristumi.

GIRDĖJOME + MATĖME SAVO AKIMIS + ŽIŪRĖJOME + MŪSŲ RANKOS LIETĖ → TĄ AMŽINĄJĄ GYVENIMĄ, KURIS BUVO PAS TĖVĄ IR MUMS BUVO APREIKŠTAS.

(Mano asmeninės mintys: Jonas 1 Jono 1:1 sąmoningai išvardija jausmus: girdėjome, matėme, atidžiai žiūrėjome ir lietėme savo rankomis. Jonas neaprašo jausmo ar idėjos. Jonas aprašo asmenį, su kuriuo jis valgė kartu. Tame pačiame sakinyje Jonas tą asmenį vadina „tuo amžinuoju gyvenimu, kuris buvo pas Tėvą“. Asmuo, kurį apaštalai palietė savo rankomis, yra tas pats asmuo, kuris buvo su Tėvu prieš pradžią. Tai visos 1 Jono 1:1-3 teiginys. Jonas pareiškia, kad jis yra šio teiginio liudytojas, o ne teoretikas.)

H. KODĖL MIRTIS TURĖJO BŪTI TOKIA — TILTAS ATGAL PAS DIEVĄ

H1. PROBLEMA, AIŠKIAI IŠDĖSTYTA

Izaijo 59:2 ➤ *read this in your Bible*

JŪSŲ NEDORYBĖS ATSKYRĖ JUS NUO JŪSŲ DIEVO.

Romiečiams 3:23 kadangi visi nusidėjo ir stokoja Dievo šlovės) –
KADANGI VISI NUSIDĖJO IR STOKOJA DIEVO ŠLOVĖS.

H2. KODĖL KRAUJAS, O NE KAS NORS LENGVESNIO

Hebrajams 9:22 ↗ *read this in your Bible*

IR BE KRAUJO PRALIEJIMO NĖRA ATLEIDIMO.

Kunigų (Levitų) 17:11 ↗ *read this in your Bible*

NES KŪNO GYVYBĖ YRA KRAUJYJE → NES BŪTENT KRAUJAS ATPERKA SIELĄ.

Hebrajams 10:4 ↗ *read this in your Bible*

NES YRA NEĮMANOMA, KAD JAUČIŲ IR OŽIŲ KRAUJAS PAŠALINTŲ NUODĖMES.

(Mano asmeninės mintys: Sudėk šias tris eilutes kartu, ir visa senovinė aukojimo sistema pati save paaiškina. Gyvybė yra kraujyje. Nuodėmė kainuoja gyvybę. Senovėje gyvulių aukos teikė sutaikinimą (laikiną nuodėmės uždengimą, kuris atkurdavo žmogaus padėtį prieš Dievą) dieną po dienos, šimtus metų. Žydams laiške tiesiai sakoma, kad gyvulių aukos niekada negalėjo pašalinti nuodėmės. Tad kam buvo visos tos aukos? Jos aiškiai palaikė nuodėmės skolą neapmokėtą. Jos buvo ilgas, kartotinas, kasdienis priminimas, kad gyvybė yra skolinga, ir jos laikė šį priminimą, kol atėjo ta viena mirtis, galinti visiškai apmokėti nuodėmės skolą.)

H3. KAIP ŽEMAI JIS NUSILEIDO

Filipiečiams 2:5 tai yra, toks nusistatymas tebūna jumoje, kuris ir buvo Kristuje Jėzuje (6) kuris, esybe būdamas Dievas, nelaikė apiplėšimu būti lygiam su Dievu; (7) vis dėlto jis save sumenkino, prisiimdamas tarno esybę, pasidarydamas panašus į žmones. (8) Ir iš išvaizdos atpažintas esant žmogus, jis nusižemino, pasidarydamas klusnus iki mirties, net iki kryžiaus mirties.

ESYBE BŪDAMAS DIEVAS → PRISIIMDAMAS TARNO ESYBĘ → PASIDARYDAMAS KLUSNUS IKI MIRTIES, NET IKI KRYŽIAUS MIRTIES.

(Mano asmeninės mintys: Atkreipkite dėmesį į nusileidimo eigą Filipiečiams 2:6-8. Jėzus buvo Dievo pavidalu. Jėzus buvo atimtas iš savo garbės. Jėzus prisiėmė tarno pavidalą. Jėzus prisiėmė žmonių panašumą. Jėzus tapo nusižeminusiu. Jėzus tapo klusniu. Jėzus mirė. Tada Paulius pridėjo dar du žodžius, kurių sakiniui griežtai nereikėjo: „net mirtimi ant kryžiaus.“ Paprasčiausiai pasakyti, kad Jėzus mirė, Pauliui nebuvo pakankamai. Konkretus Jėzaus mirties būdas yra Pauliaus minties dalis.)

H4. KIEK TAI JAM IŠ TIESŲ KAINAVO — PASAKYTA IŠ ANKSTO IR PASAKYTA VĖL PASKUI

Izaijo 50:6 ↗ *read this in your Bible*

AŠ ATIDAVIAU SAVO NUGARĄ MUŠANTIEMS → NESLĖPIAU SAVO VEIDO NUO GĖDOS IR SPJAUDYMŲ.

Psalmynas 22:16 ↗ *read this in your Bible*

JIE PERVĖRĖ MANO RANKAS IR KOJAS → JIE DALIJASI MANO DRABUŽIUS TARP SAVĖS IR META BURTĄ DĖL MANO APDARO.

Mato 27:35 ↗ *read this in your Bible*

JIE JĮ NUKRYŽIAVO IR PASIDALIJO JO DRABUŽIUS, MESDAMI BURTĄ → KAD IŠSIPILDYTŲ.

Jono 19:34 tik vienas iš kareivių ietimi perdūrė jam šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens.

IETIS PERVĖRĖ JO ŠONĄ → IR IŠ KARTO IŠTEKĖJO KRAUJAS IR VANDUO.

(Mano asmeninės mintys: Dovydas Psalmėje 22 rašė apie perversas rankas ir kojas. Dovydas Psalmėje 22 rašė apie karius, dalijančius drabužius. Dovydas tai parašė tūkstantį metų prieš tai, kai bet kas Izraelyje buvo matęs nukryžiovimą. Dovydas neaprašinėjo nieko, kas būtų nutikę jam pačiam. Matas rašė šimtmečiais vėliau, po to, kai įvyko Jėzaus nukryžiovimas. Matas užrašo, kad kariai padarė lygiai tai, kas buvo aprašyta Psalmėje 22. Matas nurodo, kodėl kariai tai padarė: „kad išsipildytų.“ Skaitykite abu pasakojimus kartu. Dovydas rašė savo pasakojimą žvelgdamas į priekį laike, neturėdamas jokios galimybės žinoti, kad nukryžiovimas įvyks. Matas rašė savo pasakojimą žvelgdamas atgal į nukryžiovimą, neturėdamas jokios galimybės paneigti, kad nukryžiovimas įvyko.)

H5. KAM BUVO SKIRTA MIRTIS — TILTAS, O NE TRAGEDIJA

Romiečiams 5:8 Bet Dievas rodo savo meilę mums tuo, kad Kristus numirė už mus, kai tebebuvo nusidėjėliai. **[G2644 katalasso ■]** (9) Taigi daug labiau, mes – dabar išteisinti jo krauju, – būsimė per jį išgelbėti nuo rūstybės. (10) Nes jeigu, būdami priešai, buvome sutaikinti su Dievu jo Sūnaus mirtimi, tai daug labiau, būdami sutaikinti, būsimė išgelbėti jo gyvenimu.

KAI MES DAR BUVOME NUSIDĖJĖLIAI, KRISTUS MIRĖ UŽ MUS → MES BUVOME SUTAIKINTI SU DIEVU PER JO SŪNAUS MIRTĮ.

II Korintiečiams 5:18 ↗ *read this in your Bible*

DIEVAS BUVO KRISTUJE, SUTAIKINDAMAS SU SAVIMI PASAULĮ → JĮ, NEPAŽINUSĮ NUODĖMĖS, JIS PADARĖ NUODĖMĖ DĖL MŪSŲ.

I Timotiejui 2:5 Nes yra vienas Dievas ir vienas Dievo ir žmonių Tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus (6) kuris atidavė save, kitų vietą užimančią išpirką už visus, savalaikį liudijimą.

VIENAS DIEVAS + VIENAS TARPININKAS TARP DIEVO IR ŽMONIŲ, ŽMOGUS KRISTUS JĖZUS.

(Mano asmeninės mintys: tarpininkas (tas, kuris stovi tarp dviejų atskirtų šalių, kad jas vėl sutaisyty) turi visiškai priklausyti abiem šalims, kitaip jis negali tarnauti kaip tarpininkas. Pažiūrėkite, ką 1 Timotiejui 2:5 sako, kas yra tarpininkas: „žmogus Kristus Jėzus“. Jis turi būti žmogus, kitaip jis negalėtų stovėti toje vietoje, kur stovi žmonės, ir mirti žmogaus mirtimi. Dabar pažiūrėkite, ką 2 Korintiečiams 5:19 sako, kas buvo tiesa tos mirties viduje: „Dievas buvo Kristuje“. Ir jis turi būti Dievas, kitaip jo mirtis būtų tiesiog dar vieno žmogaus mirtis, neteikianti išgelbėjimo (išgelbėjimo nuo nuodėmės ir nuodėmės bausmės) niekam. Todėl atsakymas į klausimą „kas yra Jėzus“ nėra šalutinis klausimas, skirtas vien mokslininkams. Nuo jo priklauso visa išgelbėjimo doktrina.)

H6. GYVATĖ ANT STULPO — SENAS PAVEIKSLAS, KURĮ JIS PRITAIKĖ SAU

Skaičių 21:8 ↗ *read this in your Bible*

KIEKVIENAS ĮGELTASIS, PAŽVELGĖS Į JĮ, LIKS GYVAS.

KITOKS POŽIŪRIS, TA PATI SCENA — stulpas dykumoje ir kryžius ant kalvos

Jono 3:14 Ir kaip Mozė dykumoje iškėlė gyvatę, taip turi būti iškeltas Žmogaus Sūnus (15) kad kiekvienas, kuris juo tiki, neprašūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (16) Nes Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris juo tiki, neprašūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (17) Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį nuteistų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas.

KAIP MOZĖ IŠKĖLĖ ŽALTĮ DYKUMOJE, TAIP TURI BŪTI IŠKELTAS ŽMOGAUS SŪNUS → KAD KIEKVIENAS, KURIS JĮ TIKI, NEPRAŠŪTŲ.

(Mano asmeninės mintys: šis ryšys tarp Skaičių 21 ir Jono 3 nėra šio tyrimo sugalvotas ryšys. Jėzus šį ryšį nurodė tiesiai ir garsiai, kalbėdamas apie savo pačio tapatybę. Mirštantiesiems žmonėms dykumoje nebuvo pasakyta pasitaisyti, būti drąsiems ar užsitarnauti pagijimą. Jiems buvo pasakyta PAŽVELGTI į tai, kas Dievo buvo pakelta ant stiebo. Tie, kurie pažvelgė, išgyveno. Dabar sudėkite šias dvi scenas kartu ir pastebėkite keistą dalyką. Varinis žaltys, pakeltas ant stiebo, buvo tos pačios formos kaip ir dalykas, kuris žudė žmones, kurie į jį žiūrėjo. Paulius nurodo panašiai keistą tiesą apie kryžių, sakydamas, kad Jėzus buvo PADARYTAS nuodėme už mus, nors jis nepažino nuodėmės (2 Korintiečiams 5:21). Vaistas buvo pakeltas tokia pačia forma kaip ir praeiksmas.)

I. PATS TĖVAS VADINA SŪNŲ „DIEVU“ IR „VIEŠPAČIU“

I1. Hebrajams 1:1 ↗ *read this in your Bible*

JIS PRABILO Į MUS PER SAVO SŪNŲ + PER KURĮ IR SUTVĖRĖ PASAULIUS → JO ŠLOVĖS ATŠVAITAS IR JO ESYBĖS ATVAIZDAS.

I2. Hebrajams 1:5 ↗ *read this in your Bible*

NES KURIAM IŠ ANGELŲ JIS KADA NORS PASAKĖ: TU ESI MANO SŪNUS? → „IR TEGARBINA JĮ VISI DIEVO ANGELAI.

(Mano asmeninės mintys: Visas pirmasis laiško žydams skyrius pateikia vieną ilgą argumentą. Argumentas yra tas, kad Sūnus nėra angelas ir niekada nebuvo angelas. Šį dalyką verta pastebėti studijoje, kuri ką tik daug puslapių skyrė figūrai, vadinamai „VIEŠPATIES angelu“. Hebrajų žodis malak reiškia pasiuntinį. Dievo paties Sūnus atliko šią misiją tam tikrais momentais Senajame Testamente. Tačiau laiško žydams autorius neleis niekam priskirti Sūnaus prie sukurtų angelų. Angelams liepiama garbinti Sūnų.)

I3. Hebrajams 1:8 ↗ *read this in your Bible*

SŪNUI JIS SAKO: TAVO SOSTAS, DIEVE, AMŽIŲ AMŽIAIS → TU, VIEŠPATIE, PRADŽIOJE PAMATUS ŽEMEI PADĖJAI.

(Mano asmeninės mintys: Perskaitykite dar kartą pirmuosius penkis Hebrajams 1:8 žodžius: „Bet Sūnui jis sako“. Tai nėra Hebrajams laiško rašytojo nuomonė apie Jėzų. Tai užrašo Dievą Tėvą, kalbantį tiesiogiai Sūnui. Tėvas vadina Sūnų „Dieve“, paskui vadina Sūnų „Viešpačiu“, o tada priskiria Sūnui žemės ir dangų sukūrimą. Jei žmogus norėtų teigti, kad Sūnus Rašte niekada nevadinamas Dievu, tas žmogus turėtų atsižvelgti į šią eilutę, kurioje Tėvas vadina Sūnų Dievu.)

SKIRTINGAS POŽIŪRIS, TA PATI SCENA — giesmė, parašyta karaliui, ir Tėvas, cituojantis ją savo Sūnui

Psalmynas 45:6 ↗ *read this in your Bible*

TAVO SOSTAS, DIEVE, YRA PER AMŽIŲ AMŽIUS → DIEVAS, TAVO DIEVAS, PATEPĖ TAVE DŽIAUGSMO ALIEJUMI LABIAU NEGU TAVO BENDRUS.

Psalmynas 102:25 ↗ *read this in your Bible*

JIE PRAEIS, BET TU PASILIKSI → IR TAVO METAI NESIBAIGS.

(Mano asmeninės mintys: tai vieta, kur dviejų ištraukų skaitymas greta duoda tikrą naudą. 45 psalmė yra vestuvių giesmė. 102 psalmė yra bėdoje esančio žmogaus malda. 102 psalmėje tie žodžiai skirti Viešpačiui, Izraelio Dievui, kuris sukūrė pasaulį. Abi psalmės buvo parašytos šimtmečiais anksčiau nei Jėzaus gimimas Betliejuje. Hebrajams 1 cituoja abi psalmes. Hebrajams 1 pateikia abi psalmes kaip Dievo Tėvo žodžius. Hebrajams 1 pritaiko abi psalmes Sūnui. Atkreipkite dėmesį į mažus žodžių skirtumus tarp originalių psalmių ir citatų Hebrajams 1. Biblija neslepia šių mažų skirtumų, ir šis tyrinėjimas jų taip pat neslepia. Kas nesikeičia tarp psalmių ir Hebrajams 1, tai asmens, apie kurį kalbama žodžiais, tapatybė.)

J. VIEŠPATS TARĖ MANO VIEŠPAČIUI — EILUTĖ, KURI UŽBAIGĖ GINČĄ

J1. Psalmynas 110:1 ↗ *read this in your Bible*

VIEŠPATS TARĖ MANO VIEŠPAČIUI: SĖSKIS MANO DEŠINĖJE → KOL PADARYSIU TAVO PRIEŠUS TAVO KOJŲ PAKOJU.

(Mano asmeninės mintys: Ši viena eilutė Psalmių 110:1 slepia daugiau prasmės, nei atrodo iš pirmo žvilgsnio. Anglų kalba abu žodžiai spausdinami kaip „Lord“. Vienintelis skirtumo požymis yra didžiosios raidės. Pirmasis žodis spausdinamas didžiosiomis raidėmis, LORD. Antrasis žodis nespausdinamas didžiosiomis raidėmis. Po šiais angliškais žodžiais slypi du skirtingi hebrajiški žodžiai. Pirmasis hebrajiškas žodis yra Dievo sandoros vardas, Jehova (H3068). Didžiosios raidės KJV vertime visada reiškia, kad pagrindinis hebrajiškas žodis yra Jehova. Antrasis hebrajiškas žodis yra adown (H113), žodis, reiškiantis šeiminką ar valdovą. Čia vartojama adown forma skaitoma kaip „mano Viešpats“. Dovydas, rašydamas šią psalmę, užrašo Dievą kalbantį kažkam, kurį Dovydas vadina savo paties Šeiminku. Dabar apsvarstykite paprastą klausimą. Dovydas buvo Izraelio karalius. Kas buvo jo Šeiminkas? Atsakymas tampa dar keistesnis, kai prisimeni, jog Dievas pažadėjo, kad Kristus išeis iš paties Dovydo šeimos, kartomis vėliau. Žmogus paprastai nevadina savo paties provaikaičio „mano Viešpats“.)

J2. JIS PATS JŲ PAKLAUSĖ, IR NIEKAS NEGALĖJO ATSAKYTI

Mato 22:41 ↗ *read this in your Bible*

JEIGU TAD DOVYDAS JĮ VADINA VIEŠPAČIU, KAIPGI JIS YRA JO SŪNUS? → IR NIEKAS NEGALĖJO JAM ATSAKYTI NI ŽODŽIO.

(Mano asmeninės mintys: Jėzus neatsakė fariziejams į savo paties klausimą, pateiktą Mato 22:41-46. Jis jį uždavė ir paliko neatsakytą. Jis lieka neatsakytas net ir dabar, ir vis dar turi tik vieną tinkamą atsakymą. Kristus yra Dovydo sūnus pagal kūną, ir Dovydo Viešpats pagal tai, kuo Jis buvo dar prieš Dovydui gimstant.)

J3. PETRAS PANAUDOJO TĄ PAČIĄ EILUTĘ DIENĄ, KAI GIMĖ BAŽNYČIA

Apaštalų darbai 2:32 ↗ *read this in your Bible*

DOVYDAS NEIŽENGĖ Į DANGUS → DIEVAS PADARĖ TĄ PATĮ JĖZŲ, KURĮ JŪS NUKRYŽIAVOTE, IR VIEŠPAČIU, IR KRISTUMI.

(Mano asmeninės mintys: Petro argumentas Apaštalų darbų 2:29-36 yra trumpas. Petro argumentui nereikia jokios gudrybės. Dovydas rašė apie kažką, sėdintį Dievo dešinėje. Dovydas niekada nenuėjo sėdėti Dievo dešinėje. Žmogus galėjo nueiti ir pažiūrėti į Dovydo kapą, sako Petras vos keliomis eilutėmis anksčiau. Todėl psalmė nebuvo apie Dovydą. Tuomet Petras pavadina asmenį, apie kurį buvo ta psalmė. Petras pavadina šį asmenį visiškai neapmaldydamas: „tą Jėzų, kurį jūs nukryžiaavote“. Petras šį asmenį pavadina „ir Viešpačiu, ir Kristumi“.)

J4. TAS PATS PSALMAS SAKO DAR VIENĄ DALYKĄ — IR HEBRAJAMS LAIŠKAS ANT JO STATO VISĄ ARGUMENTĄ

Psalmynas 110:4 ➤ *read this in your Bible*

VIEŠPATS PRISIEKĖ IR NESIGAILĖS → TU ESI KUNIGAS PER AMŽIUS PAGAL MELCHIZEDEKO ĮŠVENTINIMĄ.

Hebrajams 5:5 ➤ *read this in your Bible*

KRISTUS NEŠLOVINO PATS SAVĘS, KAD TAPTŲ VYRIAUSIUOJU KUNIGU → TU ESI KUNIGAS PER AMŽIUS MELCHIZEDEKO BŪDU.

Hebrajams 7:3 ➤ *read this in your Bible*

NEI DIENŲ PRADŽIOS, NEI GYVENIMO PABAIGOS → LIEKA KUNIGU AMŽINAI.

Hebrajams 7:24 ➤ *read this in your Bible*

JIS PASILIEKA AMŽINAI IR TURI NEPAKEIČIAMĄ KUNIGYSTĘ → JIS GALI IKI GALO IŠGELBĖTI.

(Mano asmeninės mintys: Vienoje trumpoje psalmėje telpa labai daug. 110 psalmė įvardija kažką, ką Dovydas vadina savo Viešpačiu, sėdintį Dievo dešinėje. 110 psalmė įvardija karalių, valdantį iš Siono. 110 psalmė įvardija amžinąjį kunigą, priklausantį senesnei nei Izraelio kunigystė santvarkai, kurį Dievas patvirtino priesaika, kurios Dievas neatšauks. Senovės Izraelyje įstatymas laikė karaliaus ir kunigo pareigas atskirtas. Pagal tą įstatymą vienam žmogui nebuvo leidžiama eiti abiejų pareigų. 110 psalmė abi pareigas priskiria vienam asmeniui. Laiškas žydams skiria kelis skyrius paaiškinti, kas yra tas asmuo.)

K. PRIKELTAS IŠ KAPO — IR GYVENANTIS TAVYJE

K1. PATS FAKTAS IR KAIP JIS BUVO PERDUOTAS

I Korintiečiams 15:3 ➤ *read this in your Bible*

KRISTUS MIRĖ UŽ MŪSŲ NUODĖMES PAGAL RAŠTUS + JIS BUVO PALAIDOTAS + JIS PRISIKĖLĖ TREČIAJĄ DIENĄ.

I Korintiečiams 15:20 ➤ *read this in your Bible*

KRISTUS PRISIKĖLĖ IŠ NUMIRUSIŲJŲ IR TAPO UŽMIGUSIŲJŲ PIRMIENA.

K2. KĄ PRISIKĖLIMAS ĮRODĖ APIE JĮ

Romiečiams 1:3 apie jo Sūnų Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, kuris kūno atžvilgiu pasidarė iš Dovydo sėklos (4) ir pagal šventumo Dvasią buvo paskelbtas galingu Dievo Sūnumi per prisikėlimą iš numirusių **KILĖS IŠ DOVYDO SĖKLOS PAGAL KŪNĄ → GALINGAI PASKELBTAS DIEVO SŪNUMI PER PRISIKĖLIMĄ IŠ NUMIRUSIŲJŲ.**

(Mano asmeninės mintys: Paulius vėl sudeda abi atsakymo puses į vieną sakinį, tokia pat tvarka, laiške Romiečiams 1:3-4. Jėzus kilo iš Dovydo giminės, pagal kūną. Jėzus buvo paskelbtas Dievo Sūnumi su galia, prisikėlus iš kapo. Bet kuris žmogus gali tvirtinti esąs Dievo Sūnus. Tik Jėzus kada nors turėjo šį tvirtinimą įrodytą prisikėlimu iš numirusių.)

K3. SENASIS TESTAMENTAS PIRMASIS TAI PASAKĖ

Psalmynas 16:10 ➤ *read this in your Bible*

NES TU NEPALIKSI MANĖS KAPE → IR NELEISI SAVO ŠVENTAJAM PATIRTI SUPUVIMO.

Apaštalų darbai 2:29 ➤ *read this in your Bible*

DOVYDAS MIRĖ IR BUVO PALAIDOTAS → JIS, TAI IŠ ANKSTO NUMATĖS, KALBĖJO APIE KRISTAUS PRISIKĖLIMĄ.

K4. IR DABAR — JIS GYVENA ŽMONĖSE, KURIUOS IŠGELBĖJO

Romiečiams 8:11 Bet jei Dvasia to, kuris prikėlė Jėzų iš numirusių, gyvena jumyse, tai tas, kuris prikėlė Kristų iš numirusių, padarys gyvus ir jūsų mirtingus kūnus savo Dvasia, gyvenančia jumyse. **TO, KURIS PRIKĖLĖ JĖZŲ IŠ NUMIRUSIŲ, DVASIA GYVENA JUMYSE → JIS TAIP PAT ATGAIVINS JŪSŲ MIRTINGUS KŪNUS.**

Galatams 2:20 ➤ *read this in your Bible*

AŠ ESU NUKRYŽIUOTAS SU KRISTUMI → NE AŠ, BET KRISTUS GYVENA MANYJE.

Kolosiečiams 1:27 kuriems Dievas panorėjo padaryti žinoma, koks yra to slėpinio šlovingas turtingumas tarp kitataučių, būtent Kristus jumyse, užtikrinta šlovės viltis. **[G3466 musterion ■]**
ŠI PASLAPTIS = KRISTUS JUMYSE, ŠLOVĖS VILTIS.

Jono 14:23 Jėzus atsakydamas tarė jam: „Jei kas mane myli, jis laikysis mano žodžių, ir mano Tėvas jį mylės, ir mes pas jį ateisime ir pasidarysime savo buveinę pas jį.

JEI KAS MANE MYLI, JIS LAIKYSIS MANO ŽODŽIŲ → MES ATEISIME PAS JĮ IR PAS JĮ APSIGYVENSIME.

(Mano asmeninės mintys: Sekite visą šio tyrinėjimo liniją iki jos pabaigos. Jėzus buvo su Tėvu prieš tai, kai kas nors buvo sukurta. Jėzus pasirodė žmonėms Senajame Testamente, ir tie žmonės liko gyvi. Jėzus gimė iš moters mažame miestelyje. Jėzus buvo nužudytas ant kalno, ant medžio, už miesto ribų. Jėzus išėjo iš kapo. Biblija dabar sako, kad Jėzus gyvena ŽMONIŲ VIDUJE. Ši išvada yra tai, į ką šis tyrinėjimas vedė visą laiką. Šio tyrinėjimo tikslas niekada nebuvo laimėti ginčą dėl to, kas yra Jėzus. Šio tyrinėjimo esmė ta, kad tas, kuris yra visa tai, nori gyventi tavyje. Atkreipkite dėmesį taip pat į Jono 14:23: „mes ateisime.“ Daugiskaitos balsas, kuris pradėjo Bibliją Pradžios 1:26, čia vis dar yra.)

L. JIS SUGRĮŽTA — IR PASIRINKIMAS, KURIS TRUNKA AMŽINAI

L1. JIS ATEINA, IR KIEKVIENA AKIS JĮ PAMATYS

Apaštalų darbai 1:9 ↗ *read this in your Bible*

KURIS BUVO PAIMTAS NUO JŪSŲ Į DANGŲ, TAIP IR ATEIS, – TOKIU PAT BŪDU, KAIP JĮ MATĖTE VYKSTANTĮ Į DANGŲ.

Apreiškimas 1:7 ↗ *read this in your Bible*

NET TIE PATYS + KURIE JĮ PERDŪRĖ.

L2. II Tesalonikiečiams 1:7 ir jums, kenčiantiems priespaudą, palengvinimu kartu su mumis, tuo metu, kai bus apreikštas Viešpats Jėzus iš dangaus su savo galybės angelais **[G1557 ekdikesis ■]** (8) liepsnojančia ugnimi atkeršijantis tiems, kurie nepažįsta Dievo ir tiems, kurie nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelijai. (9) Jie kentės bausmę – amžiną niokojimą toli nuo Viešpaties veido ir nuo jo galybės šlovės (10) kai tik jis ateis, kad jis būtų tą dieną pašlovintas per šventuosius ir keliantis nuostabą per visus, kurie tiki (dėl to, kad buvo patikėta mūsų jums duotu liudijimu).

LIEPSNOJANČIOJE UGNYJE, KEROJANT TIEMS, KURIE NEPAŽŪSTA DIEVO IR NEPAKLŪSTA EVANGELIJAI → KAI JIS ATEIS, KAD BŪTŲ PAŠLOVINTAS SAVO ŠVENTUOSIUOSE.

(Mano asmeninės mintys: Skaitykite 2 Tesalonikiečiams 1:8 lėtai. 2 Tesalonikiečiams 1:8 įvardija dvi grupes, ne vieną grupę. Pirmoji grupė nePAŽŪSTA Dievo. Antroji grupė neKLAUSO evangelijos. Pažinimas ir klausymas įvardijami kartu toje pačioje eilutėje. Atkreipkite dėmesį ir į 2 Tesalonikiečiams 1:10, kuris yra to paties sakinio dalis. Tas pats Jėzaus atėjimas, kuris vienai grupei yra ugnis, kitai grupei yra šlovė. Tai vienas vienintelis įvykis. Kurioje to įvykio pusėje atsidurs žmogus, sprendžiama dabar, ne vėliau.)

L3. Apreiškimas 19:11 ↗ *read this in your Bible*

SĖDINTYSIS ANT JO BUVO VADINAMAS IŠTIKIMUOJU IR TIKRUOJU → JO VARDAS VADINAMAS DIEVO ŽODŽIU.

Apreiškimas 19:16 ↗ *read this in your Bible*

KARALIŲ KARALIUS IR VIEŠPAČIŲ VIEŠPATS.

(Mano asmeninės mintys: Atkreipkite dėmesį į vieną nedidelę eilutę Apreiškimo 19:12. Jėzus turėjo užrašytą vardą, kurio nežinojo joks žmogus, bet jis vienas žinojo tą vardą. Vardai, kurie duodami šiam tyrimui, pasirodo tame pačiame tekste. Tie vardai yra Ištikimasis ir Teisusis. Dievo Žodis. Karalių Karalius ir viešpačių Viešpats.)

L4. ATVERSTOS KNYGOS

Apreiškimas 20:11 ↗ *read this in your Bible*

KNYGOS BUVO ATVERSTOS + BUVO ATVERSTA DAR VIENA KNYGA, KURI YRA GYVENIMO KNYGA → KAS NEBUVO RASTAS ĮRAŠYTAS GYVENIMO KNYGOJE, BUVO ĮMESTAS Į UGNIES EŽERĄ.

(Mano asmeninės mintys: Apreiškimo 20:12 prie sosto pasirodo dviejų rūšių knygos. Vienos rūšies knyga užrašo, ką žmonės darė. Kitos rūšies knyga užrašo vardus, vadinama gyvenimo knyga. Apreiškimo 20:12 nesako, kad kas nors buvo išgelbėtas dėl to, kas parašyta darbų knygoje. Apreiškimo 20:15 sako, kad vienintelis dalykas, lėmęs baigtį, buvo tai, ar žmogaus vardas buvo įrašytas gyvenimo knygoje.)

L5. PASIRINKIMAS, IŠSAKYTAS TAIP AIŠKIAI, KAIP TIK BIBLIJA GALI KĄ NORS PASAKYTI

Jono 3:18 Kas juo tiki yra neteisiamas, o kas netiki, jau yra nuteistas, nes nėra tikėjęs Dievo viengimio Sūnaus vardu.

KAS NETIKI, TAS JAU PASMERKTAS.

Jono 3:36 Kas pasitiki Sūnumi, turi amžiną gyvenimą, o kas atsisako tikėti Sūnumi – gyvenimo nematys; priešingai, Dievo rūstybė pasilieka ant jo.“

KAS PASITIKI SŪNUMI, TURI AMŽINĄ GYVENIMĄ.

Romiečiams 6:23 Nes nuodėmės atlygis – mirtis, o Dievo dovana – amžinas gyvenimas per Kristų Jėzų, mūsų Viešpatį.

NES NUODĖMĖS ATLYGIS – MIRTIS → O DIEVO DOVANA – AMŽINAS GYVENIMAS PER KRISTŲ JĖZŲ, MŪSŲ VIEŠPATĮ.

(Mano asmeninės mintys: Romiečiams 6:23 yra centrinė šio viso tyrinėjimo eilutė. Romiečiams 6:23 yra vienas trumpas sakiny su dviem dalimis. Už nuodėmę yra skola, kurią reikia sumokėti, ir ta skola yra mirtis. Ta skola sumokama vienu iš dviejų būdų. Arba žmogus tą skolą sumoka pats, per amžius, arba žmogus priima tai, ką Jėzus jau sumokėjo, kaip dovaną. Tai visas pasirinkimas. Niekas neišvengia šio pasirinkimo, nes nepasirinkimas yra tas pats, kas pasirinkimas pirmuoju būdu. Viskas šiame tyrinėjime, nuo „padarykime žmogų“ Pradžios 1:26 iki sosto Apreiškimo 20, vedė link šio vienintelio sprendimo. Dar yra laiko priimti šį sprendimą. Jėzus vis dar kviečia.)

L6. Apaštalų darbai 4:12 ↗ *read this in your Bible*

IR NĖ VIENAME KITAME NĖRA IŠGELBĖJIMO → NES PO DANGUMI NĖRA TARP ŽMONIŲ DUOTO KITO VARDO, KURIUO MES TURIME BŪTI IŠGELBĖTI.

UŽBAIGIMAS

Apreiškimas 22:17 ↗ *read this in your Bible*

IR DVASIA, IR JAUNOJI SAKO → IR KAS NORI, TEIMA DOVANAI GYVYBĖS VANDENS.

Jono 3:17 Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį nuteistų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas.

DIEVAS GI NESIUNTĖ SAVO SŪNAUS Į PASAULĮ, KAD JIS PASAULĮ NUTEISTŲ → BET KAD PASAULIS PER JĮ BŪTŲ IŠGELBĖTAS.

(Mano asmeninės mintys: Paskutinis pakvietimas Biblijoje nekainuoja nieko, ir jis skirtas kiekvienam. Vartojamas žodis „kas nori“. Šis žodis tyčia nėra vieno neapleidžia. Jis neapleidžia nei blogiausio žmogaus, skaitančio šį tyrinėjimą, nei žmogaus, kuris jau daugelį metų sakė ne. Jėzus, kuris yra visa tai, yra tas, kuris sako: Ateik. Viskas, ką žmogus turi padaryti, — tai ateiti ir imti gyvenimo vandenį.)

BANDOMASIS TESTAS

1. Pradžios 1:26 — Ir Dievas tarė: Padarykime žmogų pagal mūsų atvaizdą.

- a) pagal mūsų panašumą
- b) štai, tai buvo labai gerai
- c) pagal Dievo paveikslą sukūrė jį

2. Izaijo 7:14 — Štai mergelė nešios įsčiose ir pagimdys sūnų:

- a) ir pavadinsi jo vardą JĖZUS
- b) ir pavadins jo vardą Emanuelis
- c) ir jie vadins jo vardą Emanuelis

3. Teisėjų 13:22 — Ir Manoahas tarė savo žmonai: Mes tikrai mirsime:

- a) nes aš esu žmogus nešvariomis lūpomis
- b) nes vieta, kurioje stovi, yra šventa žemė
- c) nes matėme Dievą

4. Psalmė 110:1 — Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje:

- a) kol padarysiu tavo priešus tavo kojų suolu
- b) viešpatauk savo priešų viduryje
- c) kol padarysiu tavo priešus tavo kojų suoleliu

Hebrajams 1:8 — Bet Sūnui jis sako: Tavo sostas, Dieve, amžių amžiais:

- a) teisumo skeptras yra tavo karalystės skeptras
- b) tavo karalystės skeptras yra teisumo skeptras
- c) ir viešpatavimas bus ant jo peties

6. Pradžios 22:8 — Dievas pats pasirūpins avinėlį deginamajai aukai:

- a) ir uždėjo jį ant Izaoko, savo sūnaus
- b) taip jie abu ėjo kartu
- c) štai ugnis ir malkos

7. 2 Tesalonikiečiams 1:9 — kurie bus nubausti amžinu sunaikinimu, atskirti nuo Viešpaties veido:

- a) ir nuo jo galybės šlovės
- b) kuri yra antroji mirtis
- c) ir dėl jo didybės šlovės

ATSAKYMŲ RAKTAS: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

LIUDYTOJAI, PATVIRTINANTYS ŠĮ ATSAKYMĄ

Šis atsakymas nesiremia vieno rašytojo balsu. Prie jo prisideda Mozė, Jozuė, Teisėjų knygos rašytojas, Kronikų knygų rašytojas ir Dovydas. Taip pat Izaijas, Michėjas ir Malachijas. Taip pat Matas, Lukas ir Jonas. Petras kalba per Sekmines. Pilypas kalba dykumos kelyje. Paulius rašo aštuoniuose laiškuose. Hebrajams knygos rašytojas ją užbaigia. Tai penkiolika balsų, dvidešimt aštuoniuose Biblijos knygose, nuo Pradžios knygos pirmo skyriaus iki Apreiškimo knygos paskutinio skyriaus. Visi penkiolika balsų sako tą patį apie tą patį asmenį.

KAIP ŠIS TYRIMAS ŠAKOJASI

KAIP ŠEŠĖLIS RODO Į ŠVIESĄ: MALKOS, UŽDĖTOS ANT IZAOKO NUGAROS (PRADŽIOS 22:6), IR KRYŽIUS, UŽDĖTAS ANT SŪNAUS NUGAROS (JONO 19:17). ŠEŠĖLIS PASIRODĖ ANT KALNO. KŪNAS PASIRODĖ UŽ MIESTO.

KAIP SVARBŪS ŽODŽIAI: VIENAS ANGLIŠKAS ŽODIS „LORD“ (VIEŠPATS) ATSTOVAUJA DVIEM SKIRTINGIEMS HEBRAJIŠKIEMS ŽODŽIAMS PSALMIŲ 110:1. TIE DU HEBRAJIŠKI ŽODŽIAI YRA YEHOVAH (H3068) IR ADOWN (H113). VISAS ARGUMENTAS, KURĮ JĖZUS PATEIKĖ MATO 22:45, REMIASI ŠIUO SKIRTUMU.

→ **KAIP TAI TAIKOMA TAU: JĖZUS YRA NE TIK TAS, KURIS ATĖJO. JĖZUS YRA NE TIK TAS, KURIS ATEIS. JĖZUS YRA TAS, KURIS NORI GYVENTI TAVYJE DABAR (KOLOSIEČIAMS 1:27, GALATAMS 2:20).**

KĄ TAI REIŠKIA AMŽINYBEI: NUODĖMĖS ATPILDAS YRA MIRTIS. DIEVO DOVANA – AMŽINASIS GYVENIMAS PER JĖZŲ KRISTŲ. MŪSŲ VIEŠPATĮ (ROMIEČIAMS 6:23). TAI VIENINTELIAI DU BŪDAI, KURIAIS ŽMOGUS KADA NORS SUMOKA NUODĖMĖS SKOLĄ.

ŠALUTINĖ TEMA: PSALMIŲ 110:4 IR HEBRAJAMS 7 SKYRIUS ATVERIA VISĄ MELCHIZEDEKO KUNIGYSTĖS DOKTRINĄ. ŠI DOKTRINA APIBŪDINA KARALIŲ IR KUNIGĄ, SUJUNGTUS VIENAME ŽMOGUJE, SENESNIAME UŽ ĮSTATYMĄ, PRISIEKTĄ PRIESAIKA, KURIOS DIEVAS NEATŠAUKS. ŠI DOKTRINA VERTA ATSKIRO, IŠSAMIAUS TYRINĖJIMO.

→ **ŠALUTINIS TAKAS: PRADŽIOS 1:26 „MES“ IR „MŪSŲ“, SUJUNGTI SU PAKARTOTO ĮSTATYMO 6:4 „VIENU VIEŠPAČIU“, ATVERIA KELIĄ Į PILNĄ DIEVYBĖS STUDIJĄ. DIEVYBĖ YRA VIENAS DIEVAS, KURIAME TĖVAS, SŪNUS IR ŠVENTOJI DVASIA VISOJE BIBLIJOJE ĮVARDIJAMI KAIP ATSKIRI ASMENYS. ŠI STUDIJA TIK PALIETE ŠIOS PILNOS STUDIJOS KRAŠTĄ.**

→ **ŠALUTINIS TAKAS: 2 TESALONIKIEČIAMS 1:7-10 IR APREIŠKIMO 19:11-16 ATVERIA VISĄ JĖZAUS SUGRĮŽIMO DOKTRINĄ. ŠIOJE DOKTRINOJE YRA JĖZAUS SUGRĮŽIMO TIKRUMAS, JĖZAUS SUGRĮŽIMO NETIKĖTUMAS IR ĮSAKYMAS BUDĖTI, LAUKIANT JĖZAUS SUGRĮŽIMO. AIŠKIAI PASAKYTA: RAŠTAS SKELBIA JĖZAUS SUGRĮŽIMO TIKRUMĄ IR ATSISAKO DUOTI JĖZAUS SUGRĮŽIMO TVARKARAŠTĮ (MATO 24:36, APAŠTALŲ DARBŲ 1:7). ŠI TARNYSTĖ TAIP PAT ATSISAKO DUOTI JĖZAUS SUGRĮŽIMO TVARKARAŠTĮ.**

ŠALUTINĖ TEMA: PRADŽIOS 3:15, MOTERS SĖKLA, ATVERIA VISĄ PAŽADĖTOSIOS SĖKLOS GIJĄ. ŠI GIJA EINA PER ABRAOMĄ (PRADŽIOS 22:18), PER DOVYDĄ (PSALMIŲ 132:11) IR TIESIOGIAI ĮVARDIJAMA GALATAMS 3:16.

→ **GALIMAS ATSKLEIDIMAS: JOKŪBAS PAKLAUSĖ GRUMTYNININKO PRADŽIOS 32 VARDŲ IR BUVO ATSAKYTAS (PRADŽIOS 32:29). MANOACHAS PAKLAUSĖ VIEŠPATIES ANGELO JO PAČIO VARDŲ IR BUVO PASAKYTA, KAD VARDAS YRA PILIY (H6383), PERNELYG NUOSTABUS, KAD BŪTŲ PAŽIŠTAMAS (TEISĖJŲ 13:18). TADA IZAIJAS SAKO, KAD KŪDIKIS, MUMS GIMĖS, BUS**

PAVADINTAS NUOSTABIUOJU, PELE (H6382), IŠ TO PAČIO ŠAKNIES (IZAIJO 9:6). VARDAS, KURIS SENAJAME TESTAMENTE BUVO NUSLĖPTAS, YRA PASKELBIAMAS VIRŠ KŪDIKIO. BIBLIJOS GALE, JODAMAS IŠ DANGAUS, JĖZUS VIS TIEK TURI VARDĄ, KURIO NEŽINO NIEKAS, TIK JIS PATS (APREIŠKIMO 19:12). VARDAS YRA DUOTAS, IR TAS VARDAS VIS DAR GILESNIŠ, NEI ŠIAME TYRIME BUVO PASAKYTA.

ATVIRAS KVIETIMAS — KAS BEBŪTUM, SKAITYK TOLIAU

Norint skaityti šį tyrinėjimą, nebūtina būti krikščioniui. Daugelis dalykų galėjo jus čia atvesti. Čia jus galėjo atvesti paieška. Čia jus galėjo atvesti ginčas. Čia jus galėjo atvesti klausimas, kurį nešiojotės metų metus. Čia jus galėjo atvesti smalsumas apie kito žmogaus tikėjimą. Viskas šioje svetainėje priklauso jums, nemokamai, jūsų pačių kalba. Mes niekada neklausiamo jūsų vardo. Mes niekada neklausiamo jūsų šalies. Mes niekada neklausiamo, kuo jūs tikite. Vienas tyrinėjimas negali iki galo apibūdinti Jėzaus. Šiam klausimui atidavėme viską, ką turėjome, ir vis dėlto šis tyrinėjimas nuėjo tik vienu keliu per Bibliją. Jėzus egzistavo prieš pradžią. Jėzus egzistuoja dabar. Jėzus sugrįš. Nė vienas puslapis negali užbaigti to visko apibūdinimo. Čia laukia daugiau tyrinėjimų. Čia laukia tyrinėjimai apie gailestingumą. Čia laukia tyrinėjimai apie išmintį. Čia laukia tyrinėjimai apie pažinimą. Čia laukia tyrinėjimai apie kantrybę. Čia laukia tyrinėjimai apie dievotumą. Ruošiama dar daugiau tyrinėjimų. Skaitykite šiuos tyrinėjimus bet kokia jums patinkančia tvarka. Tikrinkite mūsų šaltinius, kol skaitote. Kiekviena šių tyrinėjimų eilutė sąmoningai atspausdinta ištisai. Jums niekada nereikia mumis paprasčiausiai patikėti. Kiekvieną eilutę galite pasverti patys.

Po šio kvietimo seka dar vienas. Mes nesivaidinsime, kad tas kvietimas yra paslėptas. Tai kvietimas į studiją apie tai, ką žmogus turi daryti, kad būtų išgelbėtas. Skaitykite tą studiją dabar, jei norite ją skaityti dabar. Skaitykite kažką kitą pirmiausia, jei mieliau norėtumėte skaityti kažką kitą pirmiausia. Niekas neskaičiuoja. Duryš bet kuriuo atveju lieka atviros. Paulius ištarė žemiau pateiktus žodžius mieste, pilname aukurų dievams, kurie nebuvo jo paties Dievas. Paulius ištarė šiuos žodžius žmonėms, kurie nebuvo prašę Pauliaus atvykti į tą miestą:

Apąstų darbai 17:26 [↗ read this in your Bible](#)

IR PADARĖ IŠ VIENO KRAUJO VISAS ŽMONIŲ TAUTAS → KAD JIE IEŠKOTŲ VIEŠPATIES, JEI GALĖTŲ JĮ SUSIRASTI + NORS JIS NĖRA TOLI NUO KIEKVIENO IŠ MŪSŲ.

HEBRAJIŠKI RAKTAŽODŽIAI

“angelas / pasiuntinys” — H4397 malak — siųstasis; pasiuntinys; angelas

Šis žodis įvardija pavedimą, o ne prigimtį. Šis žodis vartojamas kalbant apie žmones. Šis žodis vartojamas kalbant apie pranašus. Šis žodis vartojamas kalbant apie dangiškas būtybes. Šis žodis pats savaime niekada nepasako, KAS yra siųstasis. Šis žodis pats savaime tik pasako, kad žmogus buvo siųstas. Likusią dalį turi pasakyti aplinkinis Biblijos tekstas. Aplinkinis Biblijos tekstas tikrai pasako likusią dalį šiuose pasakojimuose.

“Dievas” — H430 elohim — Dievas; dievai; tikrasis Dievas

Elohim yra daugiskaitos forma. Elohim vartojamas vėl ir vėl vienam tikrajam Dievui apibūdinti, kartu su vienskaitos veiksmažodžiais. Šis žodis pats savaime neša tą pilnatvę, kurią nagrinėja šis tyrinėjimas.

“VIEŠPATS” — H3068 Yehovah — Dievo sandoros vardas, užrašytas kaip VIEŠPATS didžiosiomis raidėmis

Visur, kur Senajame Testamente pasirodo žodis VIEŠPATS, parašytas didžiosiomis raidėmis, apačioje slypi hebrajiškas vardas Jehova.

“Viešpats” — H113 adown — viešpats; šeimininkas; savininkas; tas, kuris valdo

Psalmeje 110:1 adown forma skamba „mano Viešpats“. Adown yra kitas hebrajų žodis nei Jehova, VIEŠPATS, kuris tame eilutėje kalba Dovydo Viešpačiui.

“vienas” — H259 echad — vienas; suvienytas; pirmas

Echad yra žodis, esantis frazėje „Viešpats, mūsų Dievas, yra vienas Viešpats“. Echad yra tas pats žodis, vartojamas vakarui ir rytui, vadinamiems VIENA diena. Echad yra tas pats žodis, vartojamas vyrui ir jo žmonai, tampantiems VIENU kūnu.

“vienintelis sūnus” — H3173 yachiyd — vienintelis; vienas vienintelis; vienišas; mylimasis

Pradžios 22 skyriuje Izaokas tris kartus vadinamas „tavo vieninteliu sūnumi“. Žodis Yachiyd reiškia vienintelį ir nepakartojamą.

“mediena / medis” — H6086 ets — medis; mediena; rąstas; lenta; lazda

Ec yra vienas hebrajų kalbos žodis, apimantis ir gyvą medį, ir nukirstą medieną. Ec yra žodis, reiškiantis medieną, kurią Abraomas uždėjo ant Izaoko.

“nuostabus” — H6382 pele — stebuklas; kažkas nuostabaus; kažkas, kas viršija sampratą

Pele yra pirmasis vardas, duotas vaikui Izaijo 9:6.

“paslaptis / nuostabus” — H6383 piliy — nuostabus; per daug nuostabus, kad būtų suprastas

Piliy yra žodis, kurį Viešpaties angelas duoda Manoachui, apibūdindamas savo vardą. Piliy kilęs iš tos pačios šaknies kaip vardas pele Izaijo 9:6.

“mergelė” — H5959 almah — jauna netekėjusi moteris; mergelė; mergaitė

Almah yra žodis, vartojamas Izaijo 7:14.

“Emanuelis” — H6005 Immanuwel — su mumis yra Dievas

Immanuwel yra vardas, kuris pats savaime yra visas sakiny. Matas šį vardą išverčia skaitytojui.

“vadas / kunigaikštis” — H8269 sar — vadovaujantis asmuo; vadas; kapitonas; kunigaikštis; valdovas

Sar yra titulas, kurį sau priskiria vyras su ištrauktu kalaviju už Jericho.

“AŠ ESU” — H1961 hayah — būti; egzistuoti; tapti

Hajah yra šaknis, slypinti po žodžiais „AŠ ESU, KURIS ESU“ prie degančio krūmo.

GRAIKŲ KALBOS RAKTAŽODŽIAI

“Žodis” — G3056 logos — žodis; posakis; tai, kas pasakyta; minties išraiška

Jonas nepradeda Jono evangelijos nuo gimimo. Jonas pradeda Jono evangeliją prieš pradžią.

“gyveno” — G4637 skenoo — statyti palapinę; įsikurti stovykloje; gyventi palapinėje

“Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų.” Ši eilutė apibūdina Dievą, gyvenantį žmogaus kūne taip, kaip žmogus gyvena palapinėje.

“viengimis” — G3439 monogenes — vienintelis gimęs; vienintelis savo rūšies; vienintelis tokios rūšies

Monogenes vartojamas Sūnui. Monogenes vartojamas Izaokui Hebrajams 11:17.

“paskelbė” — G1834 exegeomai — išvesti; iškelti; visiškai papasakoti; padaryti žinomą

Niekas niekada nematė Dievo. Viengimis Sūnus išvedė Dievą į aikštę, kur Dievą galima pamatyti.

“sutaikintas” — G2644 katallasso — pakeisti iš priešiško į draugystę; sugrąžinti į malonę

Katallasso vienu žodžiu įvardija visą kryžiaus priežastį.

“sutaikinimas” — G2643 katallage — malonės atkūrimas; dviejų perskirtų šalių sujungimas

Katallage kilęs iš to paties šaknies kaip ir katallasso, minėtas aukščiau. Katallasso įvardija sutaikinimo veiksmą (draugystės atkūrimą tarp dviejų, kurie buvo išsiskyrę). Katallage įvardija to sutaikinimo rezultatą.

“atleidimas” — G859 aphasis — išsiuntimas; paleidimas; atleidimas; nuodėmių dovanojimas

Be kraujo praliejimo nėra nuodėmių atleidimo.

“paslaptis” — G3466 musterion — paslaptis; kažkas kadaise slėpta, o dabar atskleista

Biblijoje paslaptis niekada nėra galvosūkis, kurį reikia išspręsti. Biblijoje paslaptis yra paslaptis, kurią Dievas nusprendė atskleisti.

“kerštas” — G1557 ekdikesis — tai, kas kyla iš teisingumo; pilnas neteisybės atitaisymas

Ekdikesis yra žodis, vartojamas 2 Tesalonikiečiams 1:8. Ekdikesis nereiškia nesuvaldyto pykčio. Ekdikesis reiškia iki galo įvykdytą teisingumą.

“**pirmgimis**” — **G4416 prototokos** — pirmagimis; pirmasis gimusysis
Tėvas apie Sūnų sako: „tepagarbina jį visi Dievo angelai“.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Lithuanian Believers' Heritage Translation (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.
Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).
Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).
Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).
© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).